



PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 21 stycznia 2021 r.

DIH-4.709.58.2020.BP

DECYZJA DIH-IV/68/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z 23 października 2020 r. (sygnatura: KH.8361.58.2020/67DEC/20), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 20.400 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy czterysta złotych) z tytułu ponownego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy,

- **uchyla zaskarżoną decyzję,**
- **wymierza karę pieniężną z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów uwidacznianiu cen w wysokości 10.200 zł (słownie dziesięć tysięcy dwieście złotych).**

UZASADNIENIE

Pismem z 21 lutego 2020 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwany dalej również „*Śląskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała 26 lutego 2020 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 9 marca 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, (...), należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania
o cenach wybranych losowo 560 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie

handlowej, stwierdzając brak uwidocznionych cen i cen jednostkowych w przypadku 14 partii produktów:

(...)

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 11 marca 2020 r. (nr akt kontroli: KH.8361.58.2020).

Pismem z 27 kwietnia 2020 r., stanowiącym odpowiedź na wystąpienie pokontrolne, Strona podniosła, że brak informacji o cenach i cenach jednostkowych został spowodowany okolicznościami niezależnymi do strony, tj. ceny i ceny jednostkowe były uwidocznione na listwie, która odpadła z regału.

Śląski WIIH pismem z 12 maja 2020 r. nie uwzględnił powyższych uwag, jako wniesionych po terminie wskazanym w art. 20 ust. 2 ustawy. Jednocześnie Śląski WIIH zwrócił uwagę, że w treści protokołu kontroli ujawnia się stwierdzone fakty, nie bada się natomiast co do zasady przyczyn zastanego stanu rzeczy. Niemniej organ stwierdził, że nie można zgodzić się z poglądem Strony, iż fakt odpadnięcia listwy z cenami z regału świadczy, iż przedsiębiorca obowiązek uwidaczniania cen dopełnił.

W okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił dwadzieścia dziewięć przypadków naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

- 1) 2 - 8 kwietnia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-B.8361.15.2019) – decyzją z 9 lipca 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł;
- 2) 31 maja 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.105.2019) – decyzją z 2 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 3.000 zł;
- 3) 4 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.108.2019) – decyzją z 20 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/15/2019 z 20 listopada 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 4) 4 – 7 czerwca 2019 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.27.2019) – decyzją z 23 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/20/2019 z 9 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 5) 18 – 24 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.8.2019) – decyzją z 2 października 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/26/2019 z 20 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,

- 6) 26 sierpnia 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen (sprawa KH.8361.173.2019) – decyzją z 26 sierpnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 21 000 zł;
- 7) 3 września 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.180.2019) – decyzją z 29 listopada 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.600 zł; decyzją DIH-IV/9/2020 z 6 lutego 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 8) 4 – 10 września 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.53.2019) – decyzją z 16 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł,
- 9) 17 września 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.195.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł; decyzją DIH-IV/22/2020 z 9 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 10) 20 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.204.2019/30DEC/20) – decyzją z 22 czerwca 2020 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/49/2020 z 24 września 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 11) 26 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz różnicę cen „półka – kasa” (sprawa KH.8361.202.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł; decyzją DIH-IV/18/2020 z 6 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 12) 26 września – 2 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.60.2019) – decyzją z 17 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 21.800 zł;
- 13) 3 – 9 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.61.2019) – decyzją z 23 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł;
- 14) 5 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne uwidocznienie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.232.2019) – decyzją z 7 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 6.000 zł,
- 15) 12 – 15 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.71.2019) – decyzją z 28 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 23.800 zł;
- 16) 12 – 14 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.13.2019) – decyzją z 2 marca 2020 r. nałożono karę w wysokości 40.000 zł; decyzją DIH-IV/40/2020 z 25 czerwca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 17) 18 – 20 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.14.2019) – decyzją z 3 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł; Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji, decyzją DIH-IV/44/2020 z 30 czerwca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 18) 21 – 25 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.16.2019) – decyzją z 4 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł; Strona wniosła odwołanie

- od przedmiotowej decyzji, decyzją DIH-IV/45/2020 z 1 lipca 2020r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 19) 22 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.246.2019) – decyzją z 11 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 6.500 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/35/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 20) 2 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.254.2019) – decyzją z 13 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 20.374 zł; Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji, decyzją DIH-IV/46/2020 z 2 lipca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
 - 21) 17 – 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.75.2019) – decyzją z 18 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/36/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 22) 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.271.2019) – decyzją z 20 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 5.500 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/38/2020 z 15 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 23) 2 – 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.1.2020) – decyzją z 24 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 28.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/37/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 24) 7 – 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.2.2020) – decyzją z 27 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 30.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/43/2020 z 29 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 25) 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.6.2020) – decyzją z 12 maja 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 4.500 zł;
 - 26) 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.7.2020/38DEC/20) – decyzją z 10 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 23.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/57/2020 z 4 listopada 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 27) 13 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen (sprawa KH.8361.11.2020/39DEC/20) – decyzją z 16 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 29.000 zł; Strona wniosła odwołanie.
 - 28) 23 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.20.2020/40DEC/20) – decyzją z 21 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.300 zł; Strona wniosła odwołanie;
 - 29) 30 – 31 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.27.2020/41DEC/20) – decyzją z 23 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.200 zł; Strona wniosła odwołanie;

- 30) 20 – 21 lutego 2020 r. stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.43.2020/51DEC/20) – decyzją z 2 października 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.300 zł; Strona wniosła odwołanie;
- 31) 6 marca 2020 r. stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.56.2020/59DEC/20) – decyzją z 20 października 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.200 zł; Strona wniosła odwołanie.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 25 września 2020 r., Śląski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego – naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z 23 października 2020 r. (sygnatura: KH.8361.58.2020), Śląski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 20.400 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy czterysta złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu trzydziestego drugiego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana w dniu 28 października 2020 r.

Pismem z dnia 10 listopada 2020 r., Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. zarzucając:

- a) naruszenie prawa materialnego tj. art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez:
- niewłaściwą ocenę przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę jako wyższy niż znikomy, pomimo, iż 2,5% naruszeń stanowi niewątpliwie znikomy zakres nieprawidłowości,
 - nieuwzględnienie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy w jej aspekcie pozytywnym, tj. pominięcie tych działań i czynności, które przedsiębiorca podejmuje po kontrolach w poszczególnych sklepach, a które mają na celu usunięcie nieprawidłowości oraz zapobieżenie występowaniu ich w przyszłości,
 - niewłaściwe zastosowanie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kryterium dotychczasowej działalności przedsiębiorcy tj. zastosowanie go w zakresie szerszym nieadekwatnym do zakresu kontroli,
- b) naruszenie art. 10 § 1 oraz art. 81 kpa poprzez niezawiadomienie Strony o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków przed wydaniem decyzji, co uniemożliwiło Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składania wniosków dowodowych,
- c) naruszenie art. 77 § 1 kpa, art. 7 kpa oraz art. 80 kpa poprzez:
- nieustalenie i nieuwzględnienie w sprawie istotnej dla rozstrzygnięcia okoliczności jaką jest całkowita ilość asortymentu w sklepie,
 - błędne, niezgodne z zasadami doświadczenia życiowego przypisanie przedsiębiorcy większego niż znikomy stopnia naruszenia przepisów ustawy o informowaniu

- o cenach, mimo iż 2,5% naruszeń w stosunku do zakres kontroli świadczy o nieznacznym (znikomym) stopniu naruszeń,
- d) naruszenie art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16.02.1998r. oraz art. 8 § 1 i 2 kpa poprzez nałożenie na przedsiębiorcę kary pieniężnej nieproporcjonalnej w stosunku do stopnia naruszenia obowiązków.

Pismem z 1 grudnia 2020 r., Prezes UOKiK poinformował w/w przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach i cenach jednostkowych w przypadku 14 partii produktów spośród 560 poddanych ocenie, co było, jak stwierdził Śląski WIIH, trzydziestym drugim w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach,

nałożył karę pieniężną w wysokości 20.400 zł na w/w przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty zawarte w odwołaniu.

Prezes UOKiK dokonując analizy akt sprawy oraz treści skarżonej decyzji zwrócił uwagę na stwierdzenie Śląskiego WIIH, że kontrolowany przedsiębiorca – Jeronimo Martins Polska S.A. nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o cenach po raz trzydziesty drugi, w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Naruszenie obowiązków w zakresie uwidaczniania cen Śląski WIIH stwierdził dotychczas w toku uprzednio przeprowadzonych kontroli, tj.:

- 1) 2 - 8 kwietnia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-B.8361.15.2019) – decyzją z 9 lipca 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł,
- 2) 31 maja 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.105.2019) – decyzją z 2 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 3.000 zł,
- 3) 4 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.108.2019) – decyzją z 20 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/15/2019 z 20 listopada 2019 r., zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 4) 4 – 7 czerwca 2019 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.27.2019) – decyzją z 23 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/20/2019 z 9 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 5) 18 – 24 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.8.2019) – decyzją z 2 października 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/26/2019 z 20 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 6) 26 sierpnia 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen (sprawa KH.8361.173.2019) – decyzją z 26 sierpnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 21 000 zł;
- 7) 3 września 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.180.2019) – decyzją z 29 listopada 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.600 zł; decyzją DIH-IV/9/2020 z 6 lutego 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 8) 4 – 10 września 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.53.2019) – decyzją z 16 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł;
- 9) 17 września 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.195.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości

- 20.200 zł; decyzją DIH-IV/22/2020 z 9 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 10) 20 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.204.2019/30DEC/20) – decyzją z 22 czerwca 2020 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/49/2020 z 24 września 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
 - 11) 26 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz różnicę cen „półka – kasa” (sprawa KH.8361.202.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł; decyzją DIH-IV/18/2020 z 6 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
 - 12) 26 września – 2 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.60.2019) – decyzją z 17 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 21.800 zł;
 - 13) 3 – 9 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.61.2019) – decyzją z 23 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł;
 - 14) 5 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne uwidocznienie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.232.2019) – decyzją z 7 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 6.000 zł;
 - 15) 12 – 15 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.71.2019) – decyzją z 28 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 23.800 zł;
 - 16) 12 – 14 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.13.2019) – decyzją z 2 marca 2020 r. nałożono karę w wysokości 40.000zł; decyzją DIH-IV/40/2020 z 25 czerwca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
 - 17) 18 – 20 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.14.2019) – decyzją z 3 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł, Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji; decyzją DIH-IV/44/2020 z 30 czerwca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
 - 18) 21 – 25 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.16.2019) – decyzją z 4 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł, Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji; decyzją DIH-IV/45/2020 z 1 lipca 2020r. zaskarżona decyzja został utrzymana w mocy;
 - 19) 22 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.246.2019) – decyzją z 11 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 6.500 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/35/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 20) 2 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.254.2019) – decyzją z 13 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 20.374 zł, Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji; decyzją DIH-IV/46/2020 z 2 lipca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;

- 21) 17 – 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.75.2019) – decyzją z 18 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/36/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
- 22) 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.271.2019) – decyzją z dnia 20 marca 2020r. nałożono karę pieniężną w wysokości. 5.500 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/38/2020 z 15 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
- 23) 2 – 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.1.2020) – decyzją z dnia 24 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 28.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/37/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
- 24) 7 – 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.2.2020) – decyzją z dnia 27 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 30.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/43/2020 z 29 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
- 25) 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.6.2020) – decyzją z dnia 12 maja 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 4.500 zł;
- 26) 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.7.2020/38DEC/20) – decyzją z dnia 10 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 23.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/57/2020 z 4 listopada 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
- 27) 13 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen (sprawa KH.8361.11.2020/39DEC/20) – decyzją z dnia 16 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 29.000 zł, Strona wniosła odwołanie;
- 28) 23 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.20.2020/40DEC/20) – decyzją z dnia 21 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.300 zł. Strona wniosła odwołanie;
- 29) 30 – 31 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.27.2020/41DEC/20) – decyzją z 23 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.200 zł, Strona wniosła odwołanie;
- 30) 20 – 21 lutego 2020 r. stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.43.2020/51DEC/20) – decyzją z 2 października 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.300 zł, Strona wniosła odwołanie;
- 31) 6 marca 2020 r. stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.56.2020/59DEC/20) – decyzją z 20 października 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.200 zł, Strona wniosła odwołanie.

W powyższych przypadkach na kontrolowanego przedsiębiorcę zostały nałożone kary pieniężne, w drodze decyzji administracyjnej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o cenach. Zgodnie z art. 6 ust. 2 w/w ustawy, warunkiem wymierzenia kary w wysokości do 40 000 zł jest fakt niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązków w zakresie informowania o cenach, co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono

naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że zgodnie z powołanym przepisem okres 12 miesięcy jest liczony od dnia, w którym po raz pierwszy stwierdzono naruszenie obowiązków w zakresie informowania o cenach. Prezes UOKiK stoi przy tym na stanowisku, że w przypadku daty tego naruszenia należy mieć na względzie art. 53 Prawa przedsiębiorców, zgodnie z którym ustalenia kontroli zamieszcza się w protokole kontroli. Niemniej fakt naruszenia jest stwierdzany w postępowaniu administracyjnym. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy przyznać, że organ pierwszej instancji błędnie uwzględnił okoliczność w/w naruszeń uznając, że naruszenia te miały miejsce, mimo, że de facto, postępowania w sprawach tych naruszeń nie zostały jeszcze zakończone. Należy jednak zauważyć, że w toku przedmiotowego postępowania odwoławczego, postępowanie wszczęte wskutek wniesienia odwołania od decyzji Śląskiego WIIH:

- 16 września 2020 r. (sprawa KH.8361.11.2020/39DEC/20) nakładającą karę pieniężną w wysokości 29.000 zł zostało zakończone decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/59/2020 z 22 grudnia 2020 r. utrzymującą zaskarżoną decyzję w mocy,
- 21 września 2020 r. (sprawa KH.8361.20.2020/40DEC/20) nakładającą karę pieniężną w wysokości 20.300 zł. zostało zakończone decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/60/2020 z 28 grudnia 2020 r. uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekającą we własnym zakresie,
- 23 września 2020 r. (sprawa KH.8361.27.2020/41DEC/20) nakładającą karę pieniężną w wysokości 20.200 zł. zostało zakończone decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/61/2020 z 11 stycznia 2021 r. utrzymującą zaskarżoną decyzję w mocy,
- 2 października 2020 r. (sprawa KH.8361.43.2020/51DEC/20) nakładającą karę pieniężną w wysokości 20.300 zł. zostało zakończone decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/62/2020 z 28 grudnia 2020 r. uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą postępowanie,
- 20 października 2020 r. (sprawa KH.8361.56.2020/59DEC/20) nakładającą karę pieniężną w wysokości 20.200 zł zostało zakończone decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/65/2020 z 12 stycznia 2021 r. utrzymującą zaskarżoną decyzję w mocy.

Z powyższego wynika, że organ pierwszej instancji, co prawda, naruszył przepisy postępowania błędnie ustalając liczbę dotychczasowych naruszeń w ciągu 12 miesięcy licząc od pierwszego naruszenia, niemniej jednak uchybienie to zostało konwalidowane przez organ drugiej instancji. Z tego też względu, kierując się ekonomią postępowania nie jest zasadnym przekazywanie sprawy do ponownego rozpoznania, ponieważ organ pierwszej instancji musiałby wydać rozstrzygnięcie w oparciu o przesłanki, które zostały już prawidłowo ustalone przez organ odwoławczy. Przesłanki te wskazują zaś, że w przypadku spraw zakończonych decyzjami Prezesa UOKiK:

- nr DIH-IV/59/2020 z 22 grudnia 2020 r.,
- nr DIH-IV/60/2020 z 28 grudnia 2020 r.,
- nr DIH-IV/61/2020 z 11 stycznia 2021 r.,
- nr DIH-IV/65/2020 z 12 stycznia 2021 r.

stwierdzono naruszenia obowiązków przedsiębiorcy w zakresie uwidaczniania cen towarów i usług.

Naruszenie obowiązków przedsiębiorcy w zakresie uwidaczniania cen towarów i usług nie zostało natomiast stwierdzone w postępowaniu zakończonym decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/62/2020 z 28 grudnia 2020 r. uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą postępowanie. Organ odwoławczy stwierdził, bowiem, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwala na poczynienie ustaleń faktycznych, czy w przedmiotowej sprawie nastąpiło naruszenie obowiązku w zakresie uwidaczniania cen towarów i usług.

Tym samym, należy stwierdzić, że Strona obowiązek informowania o cenach, w okresie wskazanym w art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach naruszyła trzydziestokrotnie. Ustalenia poczynione przez Prezesa UOKiK, nie zmieniają jednak faktu, że w przedmiotowej sprawie zachodzą podstawy do wymierzenia kary zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach.

Strona zarzuca naruszenie przepisów postępowania tj. art. 10 § 1 oraz art. 81 kpa poprzez niezawiadomienie Strony o zebraniu materiału dowodowego oraz możliwości składania wniosków przed wydaniem decyzji, co uniemożliwiło Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składania wniosków dowodowych. Strona twierdzi przy tym, że zawarte w w/w zawiadomieniu pouczenie o możliwości zapoznania z materiałem dowodowym jest niewystarczające, ponieważ organ powinien zawiadomić Stronę o zakończeniu postępowania dowodowego, przez co Strona zyskałaby wiedzę, iż materiał dowodowy jest zebrany oraz możliwość wypowiedzenia się co do tego materiału i powołania dodatkowych dowodów w szczególności na okoliczność nieprawidłowości dotyczących kontroli, które Strona wykazała w piśmie z 27 kwietnia 2020 r.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, Organ zwraca uwagę, iż z akt sprawy wynika, że Śląski WIIH pismem nr KH.8361.58.2020/67DEC/20 z 25 września 2020 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej z tytułu ponownego niewykonania obowiązków określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Zgodnie z pouczeniem zawartym w zawiadomieniu: *„Na podstawie art. 10 § 1 Kpa Stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w postępowaniu tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Skorzystanie z wyżej wymienionego prawa powinno nastąpić w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia.”* Zgodnie z art. 10 § 1 kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, stąd też niezrozumiałym jest twierdzenie Strony, iż organ obowiązany jest do zawiadomienia o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego i zamiarze wydania decyzji, co dopiero miałyby warunkować podniesienie przez Stronę okoliczności nieprawidłowości dotyczących kontroli. Zasada czynnego udziału Strony zezwala na podniesienie takich okoliczności w każdym stadium postępowania tj. aż do momentu wydania decyzji. Oznacza to tym, samym, że również i 7-dniowy termin wyznaczony w zawiadomieniu ma charakter instrukcyjny i jego przekroczenie nie pozbawi strony czynnego udziału w postępowaniu – wręcz przeciwnie, jest to termin dla organu, który wstrzymuje się z wydaniem decyzji do czasu powzięcia wiedzy, że Strona nie skorzystała ze swego prawa do zapoznania się materiałem dowodowym i ewentualnego wypowiedzenia się co do sprawy. Przechodząc na grunt przedmiotowej

sprawy organ zwraca uwagę, że zawiadomienie o wszczęciu postępowania i możliwości zapoznania z zebraniem materiałem dowodowym zostało odebrane przez Stronę w dniu 30 września 2020 r. Decyzja została z kolei wydana w dniu 23 października, Strona miała więc możliwość zapoznania się z zebraniem materiałem, jednakże tego nie uczyniła, jak również nie wystąpiła z żadnym wnioskiem dowodowym.

Strona zarzuca również naruszenie art. 77 § 1 oraz art. 7 i art. 80 kpa poprzez:

- nieustalenie i nieuwzględnienie w sprawie istotnej dla rozstrzygnięcia okoliczności jaką jest całkowita ilość asortymentu w sklepie,
- błędne, niezgodne z zasadami doświadczenia życiowego przypisanie przedsiębiorcy większego niż znikomy stopnia naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Odnosząc się do zarzutu pominięcia przez organ I instancji całkowitej liczby towarów sprzedawanych w sklepie, należy zwrócić uwagę, że kontroli poddano 560 asortymentów, przy czym, jak wskazuje protokół kontroli były to artykuły spożywcze różnych rodzajów (np. słodczyce, mrożonki, płatki śniadaniowe). Stąd też, zdaniem Prezesa UOKiK, nie ma znaczenia liczba towarów znajdujących się w sprzedaży, ponieważ zbadane towary są reprezentatywne dla towarów oferowanych przez przedsiębiorcę.

W przypadku stopnia przesłanki stopnia naruszenia obowiązków należy odwołać się do art. 4 ust. 1 w/w ustawy, zgodnie z którym, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach, cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. Cena należy więc do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy.

Z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że w stosunku do 14 partii produktów stwierdzono brak cen. Strona do protokołu nie wniosła uwag, dopiero w piśmie z 27 kwietnia podniosła, że brak ten był spowodowany przyczynami obiektywnymi, tj. odpadnięciem listwy z oznaczonymi cenami. Nie sposób jednak zgodzić się z argumentacją, że powołany fakt jest przyczyną niezależną od przedsiębiorcy i tym samym wyłączająca jego odpowiedzialność za niedopełnienie obowiązku w zakresie uwidaczniania cen.

Niezależnie od podniesionych zarzutów, Prezes Urzędu, po analizie ustaleń kontroli oraz dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, stwierdza natomiast brak materiału dowodowego dotyczącego produktów, w stosunku do których został stwierdzony brak cen jednostkowych. Wymienienie w protokole kontroli produktów poprzez określenie Mini szarlotki czy Hipis mini napoje z pominięciem ich masy lub objętości, jest zdaniem organu odwoławczego, dalece niewystarczające. Należy podkreślić, że materiał dowodowy nie pozwala na stwierdzenie, czy zakwestionowane towary są zwolnione z obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych na mocy § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Organ odwoławczy nie może bowiem poprzestać na przyjęciu do wiadomości zawartego w protokole stwierdzenia iż „*Badane asortymenty towarów paczkowanych nie należały do grup towarów wymienionych z § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 roku.*” Reasumując, organ odwoławczy stoi na stanowisku, że materiał dowodowy nie pozwala

na poczynienie ustalenia czy w przedmiotowej sprawie powołany przepis znajduje zastosowanie. W takim przypadku należy mieć na względzie art. 81a § 1 kpa zgodnie z którym jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnień, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony. Biorąc powyższe pod uwagę, organ odwoławczy stwierdza, iż Strona dopuściła się naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach polegającego na braku cen w przypadku 14 asortymentów artykułów spożywczych.

Kolejną przesłanką wymiaru kary jest dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku. Analizując powyższą przesłankę Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy kontrolę, której ustalenia stanowią podstawę do wszczęcia przedmiotowego postępowania, po raz trzydziesty pierwszy naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich w/w przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli, tym bardziej, że działalność gospodarczą prowadzi od grudnia 2004 roku, a więc należy założyć, że Stronie znany jest obowiązek uwidaczniania cen wynikający obecnie z ustawy o informowaniu o cenach. Tymczasem fakt, iż w okresie 12 miesięcy poprzedzających przedmiotowe naruszenie, stwierdzono trzydzieści naruszeń w zakresie informowania o cenach, jednoznacznie wskazuje, że Strona nie przywiązuje należytej wagi do wykonywania obowiązków nałożonych na nią przedmiotową ustawą (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 15 lipca 2020 r. Sygn. akt VI SA/Wa 2744/19: „*Organ prawidłowo wziął również pod uwagę dotychczasową działalność strony – skarżącej spółki, tj. funkcjonowanie na rynku od 2004 r., wyniki dotychczasowych kontroli w zakresie przestrzegania obowiązków nakładanych przez ustawę o informowaniu o cenach, i zasadnie przyjął, że skarżąca nie dołożyła należytej staranności przy wykonywaniu działalności w celu przestrzegania przepisów istotnych z punktu widzenia praw i interesów konsumentów oraz nie wyeliminowała nieprawidłowości naruszających te prawa. Zaskarżona decyzji dotyczy naruszenia art. 4 ustawy o cenach po raz ósmy w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie objętych tym przepisem obowiązków po raz pierwszy. Oznacza to, że skarżąca nie tylko spełniła swoim zachowaniem warunek do nałożenia kary za to naruszenie, ale też kary w podwyższonej wysokości.*”).

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się także wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, który został ustalony przez organ I instancji w toku postępowania – przedmiotowa przesłanka została ustalona przez organ I instancji na podstawie oświadczenia pełnomocnika.

Strona stawia również zarzut naruszenia proporcjonalności wymierzonej kary zawartej w art. 8 dyrektywie 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27). Organ zwraca uwagę, że ustalony stan faktyczny wskazuje, iż przedmiotowe naruszenie jest trzydziestym pierwszym, jakie zostało popełnione

przez Stronę w okresie 12 poprzedzających miesięcy. Powyższe jednoznacznie wskazuje, iż kary jakie były wymierzane wcześniejszymi decyzjami nie osiągnęły zamierzonego skutku w postaci zaniechania dalszych naruszeń. Co za tym idzie, kara wymierzana kolejną decyzją powinna być na tyle dotkliwa, aby cele określone przedmiotową dyrektywą w końcu zostały osiągnięte.

Prezes UOKiK, stoi również na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Mianowicie, zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, ponieważ brak cen jest naruszeniem interesów konsumentów w zakresie ich prawa do informacji. Z kolei ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, mającej nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych stanowi zagrożenie dla interesów majątkowych konsumentów, a tym samym wyklucza możliwość uznania stopnia tego naruszenia za znikomy. Należy ponadto wskazać, że fakt wielokrotnego wystąpienia nieprawidłowości skutkujących podwyższaniem wymiaru kary, oznacza, że funkcja prewencyjna kary nie została spełniona. Zdaniem Prezesa Urzędu brak jest podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 kpa, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeżenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Podsumowując, organ odwoławczy ponownie przeanalizował materiał dowodowy oraz przesłanki wymiaru kary wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach. W przedmiotowej sprawie spełniona została przesłanka z art. 6 ust. 2 w/w ustawy podnosząca górny limit wymierzonej kary do 40.000 zł. Z drugiej jednak strony należy mieć na względzie, że ustawa o informowaniu o cenach towarów i usług wdraża dyrektywę 98/6/WE. Zgodnie z art. 8 w/w dyrektywy kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Biorąc pod uwagę kryteria wymiaru kary wskazane zarówno w art. 6 ust. 3 w/w ustawy, jak również w dyrektywie nr 98/6/WE zasadnym jest obniżenie wysokości wymierzonej kary.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, uchylił decyzję organu pierwszej instancji i orzekł co do istoty wymierzając stronie karę pieniężną w wysokości 10.200 zł. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 10.200 zł jest

proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby produkty dostępne w obrocie były opatrzone cenami w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego.

Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. (...)
2. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a